

spored:

Jure Robežnik:
POT DO ZVEZD
Solo klavir: **Vid Pleterski**

Mojimir Sepe,
besedilo Elza Budau:
BREZ BESED
Vokal: **Dorentina Osmanaj**

Jože Privšek,
besedilo Dušan Velkaverh:
NAD MESTOM SE DANI
Vokal: **Tine Kobal**

Jure Robežnik,
besedilo Dušan Velkaverh:
MLADE OČI
Vokal: **Tatjana Polanc**

Jože Privšek,
besedilo Elza Budau:
SAMO NASMEH JE BOLJ GRENAK
Vokal: **Dorentina Osmanaj**

Slavko Avsenik/Vilko Ovsenik,
besedilo Ciril Zlobec:
ZVEZDE PADAJO V NOČ
Vokal: **Tine Kobal**

Jože Privšek,
besedilo Miroslav Košuta:
ZATO SEM NORO TE LJUBILA
Vokal: **Zala Gril**

Borut Lesjak:
NE ČAKAJ NA MAJ

Jure Robežnik,
besedilo Milan Jesih:
LASTOVKA (Lastovke)
Vokal:
Eva Julija Borovšak,
Jernej Frelih
Solo harmonika:
Matic Babnik

Mojimir Sepe,
besedilo Dušan Velkaverh:
MED ISKRENIMI LJUDMI
Vokal: **Meta Lukan**

Jože Privšek,
besedilo Miroslav Košuta:
ZLATI PRAH
Vokal: **Petra Kodba**

Jože Privšek,
besedilo Gregor Strniša:
NE PRIŽIGAJ LUČI V TEMI
Vokal: **Sara Mužević**

Jure Robežnik,
besedilo Gregor Strniša:
ORION
Vokal: **Maja Tomič**

Mojimir Sepe,
besedilo Miroslav Košuta:
VZAMEŠ ME V ROKE
Vokal: **Tatjana Polanc**

Jože Privšek:
VOZI ME VLAK V DALJAVE
Solo saksofon:
Bernard Dobravec

Ati Soss,
besedilo Miroslav Košuta:
URA BREZ KAZALCEV
Vokal: **Roko Kolmanič**

Mojmir Sepe, besedilo Frane
Milčinski - Ježek:
KO GRE TVOJA POT OD TOD
Vokal: **Gaja Vončina**

Mojimir Sepe,
bešedilo Elza Budau:
POLETNA NOČ
Vokal: **Maksim Groznik**

Mojmir Sepe,
besedilo Gregor Strniša:
ZEMLJA PLEŠE
Vokal: **Maja Tomič**

Michael Wilshaw,
besedilo Gregor Strniša:
ŠUŠTARSKI MOST
Vokal: **Sara Mužević ,**
Tatjana Polanc,
Tine Kobal,
Kaja Golob

BREZ BESED (Elza Budau)

Brez besed
bova našla se nekje,
z roko v roki šla naprej,
kot da mnogo let ni mimo.

Brez besed,
brez vprašanj in brez laži
bova našla kosček sanj,
ki živijo v dnu srca vse dni.

Vzemi moj drugi jaz,
le ti poznaš ga, le ti veš zanj,
za hip bodiva spet to, kar sva,
brez besed, brez laži.

Vdano in brez besed
bova z jutrom se razšla,
z večno željo, da še kdaj
bi nekje, v hiši sanj,
si našla svoj pristan.

NAD MESTOM SE DANI (Dušan Velkaverh)

Nad mestom se dani,
koliko se zbudi želja, vprašanj,
ko ugasnejo luči
vseh sanj.

Nad mestom se dani,
nov dan spregovori
o tem in tem,
če dobro me uči, ne vem.

Bo vedel vsaj večer
zakaj, od kod in kam,
gre človek sam,
bom zmogla vsaj z nočjo
vse to, kar zdaj ne znam.

Nad mestom se dani,
vsi dvomi jutranji
so spet z menoj,
in vsi odgovori s teboj.

Bo vedel vsaj večer
zakaj, od kod in kam,
gre človek sam,
bom zmogla vsaj z nočjo
vse to, kar zdaj ne znam.

Nad mestom se dani,
vsi dvomi jutranji
so spet z menoj,
in vsi odgovori s teboj.

... s teboj, s teboj ...

MLADE OČI (Dušan Velkaverh)

Najine mlade oči, vidijo svet, ki ga ni.
Kjer zvezde na nebu ljubezni,
žarijo le za mlade oči.
Ko me pogledaš v oči,
v ognju neskončnem telo zažari.
Mlade oči, so svetle luči,
ki dolge noči spreminjajo v jutra.
V mladih očeh, veselje in smeh,
porajata vedre srčne dni.

Mlade oči, so vsake oči,
ki v njih plameni svetloba pomladi.
Dobrim ljudem in mladim očem,
verjela bi vse, zares prav vse.

Mlade oči, so svetle luči,
ki dolge noči spreminjajo v jutra.
V mladih očeh, veselje in smeh,
porajata vedre srčne dni.

Mlade oči, so vsake oči,
ki v njih plameni svetloba pomladi.
Dobrim ljudem in mladim očem,
verjela bi vse, zares prav vse.

SAMO NASMEH JE BOLJ GRENAK
(Elza Budau)

Prišel je kakor veter,
v sanjavi svet želja,
odkrila sem ljubezen,
ki v pesmih je samo.

V obleki beli srečna,
zaplavala v nov svet,
a ljubil ni le mene,
življenje teče in nič ne reče,
samo nasmeh je bolj grenak.

Prišel je prav potihem,
z obetom sončnih dni,
preveč bila sem sama,
in padla mu v objem.

Vsak drugi dan je k meni,
zahajal skrivoma,
saj bil je že od druge,
življenje teče in nič ne reče,
samo nasmeh je bolj grenak.

Prišel je nepovabljen,
z njim vrnil se je smeh,
ostal je kar pri meni,
in še se ljubiva.

Morda je končno pravi,
a ne verjamem več,
nekoč bom znova sama,
življenje teče in nič ne reče,
samo nasmeh je bolj grenak.

ZVEZDE PADAJO V NOČ (Ciril Zlobec)

Zvezde padajo v noč,
vse tvoje, moje zvezde.
Veter nosi jih v dalj,
razpri roke, moj fant.

Morda ujameva v dlan
vsaj, vsaj eno teh zvezd,
zadnjo bledo kresnico.
Zvezde padajo v noč,
daj, razpriva dlani,
saj kako bi brez njih to noč.

Zvezde padle so v noč,
v temo so potonile.
Veter je onemel,
zapri roke, moj fant.

Glej, prazne so dlani,

le žalost v njih,
ni je na nebu več,
v srcu zvezde več ni,
kam brez zvezde srca v temi.

ZATO SEM NORO TE LJUBILA
(Miroslav Košuta)

Bela noč, črn dan,
in telo, ki zacveti od ran.
Pride čas, ko ne veš,
kdaj še kar živiš in kdaj umreš.

Zato sem noro te ljubila,
da bi ob tebi pozabila,
spomine,
enkrat pa vse mine.

Zato sem noro te ljubila,
da bi ob tebi pozabila,
spomine,
enkrat pa vse mine.

Do tedaj si prišel,
nežno me poljubil in objel.
Skozi noč sva odšla,
kakor dva, ki srečo sta našla.

Zato sem noro te ljubila,
da bi ob tebi pozabila,
spomine,
enkrat pa vse mine.

Zdaj pa vem, čas beži
spremenila sva se, jaz in ti.
Prazna sem sama tu,
brez ljubezni sem in brez miru.

Zato sem noro te ljubila,
da bi ob tebi pozabila,
spomine,
enkrat pa vse mine.

LASTOVKA (Milan Jesih)

Lutnja je ubita, ugasnil je čas,
oganj je izgubil svoj jarki obraz.
Strmo, uporno gre trpki mir,
v srca se useda, neba ni nikjer.

Takrat zaihtiš za tisoče ljudi,
takrat zaihtiš in to še nisi ti,
vate pride drobna, drobna ptica,
ona sladko žalost zvabi ti na lica.

Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?
Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?

Spominjanje je trudno,
današnji dan boleč,
mislit, kaj še pride, je več kot odveč,
tesnoba je povsod,
kjerkoli vase vdreš
in najbrž si nikoli do kraja ne prispeš.

In ihtiš, ihtiš za tisoče ljudi,
ihtiš, ihtiš, ihtiš in to si tudi ti,
vate prišla je drobna, drobna ptica
in ona bridko žalost vabi ti na lica.

Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?
Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?

Morda zato izbrala ravno je srce,
ker tam je toplo, toplo,
zato ker smo ljudje.
Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?

MED ISKRENIMI LJUDMI
(Dušan Velkaverh)

Med iskrenimi ljudmi
se nikoli ne zgodi,
da zmaga laž,
pri vseh drugih pa velja,
da je nekaj slabega,
če preveč priznaš.

In odkar ta svet stoji,
so na njem živeli ti in ti,
človek bližnjega spozna,
ko ga ta enkrat izda,
do takrat pa malo veš.

Med iskrenimi ljudmi,
so preproste vse reči,
kot jasen dan.
Se pa najde marsikdo,
ki se zdi mu prepusto,
če je svet ubran.

In če misliš tudi ti,
da je dolgčas brez laži,
pojdi raje z njo...
naj se z dnevom jutrišnjim,
med iskrenimi ljudmi zbudim.

ZLATI PRAH IMAŠ V OČEH
(Miroslav Košuta)

Zlati prah imaš v očeh,
zlati prah poti, vonj po tujih tleh,
zgodba praznih dni lega name.

Zlati prah imaš v očeh,
morda je od zvezd ali od želja,
ki zlato cveto v teh nočeh,
ko ležiš ob meni.

Zlati prah imaš v očeh.
Vsa sem iz zlata, zdaj sem
srečen smeh.
S tabo zagorim kakor trava,
kadar dolgo ni dežja.

Zlati prah imaš v očeh...
Zlati prah imaš v očeh,
morda je od zvezd ali od želja,
ki zlato cveto v teh nočeh,
ko ležiš ob meni.

glasbena mladina ljubljanska